

Tidens slut

Klockorna tickar, regnet faller och jag sitter ensam i min säng. Regnet smattrar sövande mot fönsterrutan. Sekundvisaren rör sig mot tolvan. Jag kan inte minnas mina föräldrar eller min syster. Jag kan inte minnas min kompis eller mina andra vänner. De är alla borta. Jag vet det men ändå inte.

Det stora gråa hål som fyller mitt hjärta kan inte ersättas av någonting. Inte en bild av ett borttynat minne. Inte en lycklig blink av solljus. Inte en röst som säger adjö för alltid. Ingenting kan ersätta det gråa hålet. Det gråa hålet gjort av tid.

Tiden fanns sedan urminnes tider då lava täckte vår planet, då isen förfrös livet, då krigen kom mullrande som åska.

Genom fönstret ser jag bara grått. De gråa molnen som smälter ihop med den gråa himlen och marken.

Den enda färg jag ser när jag ser ut förutom grått är rött. Det är från de gråa livlösa kropparna som ligger huller om buller på gatan. Det är från de döda rosorna som en gång doftade sommar. Det är från alla jag kände, älskade och levde med. Det är från de gråa duvorna som brukade äta brödsbulor i parken.

Men nu är alla borta. Alla utom jag. Jag måste hinna. Jag måste minnas innan det är för sent. Innan de tar mig också.

Men det är redan försent. De bultar på dörren. De vill in. Dörren slås upp och de marscherar in. De svarta skepnader som tog mina vänner bekanta och familj.

De riktar sina vapen mot mitt huvud. Jag blundar för jag vill inte se mig själv tyna bort som de. Skepnaderna sätter sina fingrar på avtryckarna. Jag räknar tyst för mig själv. Ett, två tre. Jag hör smällen och i samma sekund så vet jag. Jag mindes hela tiden.

Jag mindes inte deras ansikten men jag mindes känslorna. Jag mindes de röda rosorna som brukade dofta sommar. Jag mindes de flygande duvorna som brukade äta brödsbulor i parken. Men jag mindes inte mina näras ansikten. Men min känsla och deras känslor lever vidare i all oändlig evighet. Trots att min kropp slutat leva och att deras redan är döda så lever de ändå kvar i mitt hjärta som nu inte längre är tomt utan fylld till bredden med kärlek. Jag har äntligen hittat hem.